

Előfizetési ár:

helyben, házhoz hordva
Negyedévre . . . 2 korona.
Félévre . . . . . 4 korona.

Vidékre postán külvise
Negyedévre . . . 3 kor. 50 fl.
Félévre . . . . . 7 kor. — fl.

Egyes szám ára 2 fillér.

KECSKEMÉTI LAPOK

(KECSKEMÉTI FRISS UJSÁG)

Megjelen minden nap,
hétfő és ünneputáni nap
kivételével.

Szerkesztőség és kiadó-
hivatal:

Budai-nagy-útca 151. sz.,
hova a lap szellemi és anyagi
részére vonatkozó összes
dolgok intézendők.

Kiadó:

a Részvény-nyomda.

Az ideai termés

A megelőző két jó esztendő után szinte matematikai bizonyossággal várni lehetett az ideai rossz termést. A mi klímánknak sajátossága régi tapasztalattá érlelte a gazdában azt a megfigyelést, hogy három egymást követő esztendő közül legalább egynek a termése nem sikerül.

Hát bizony az ideai termés gyöngesz. A földművelésügyi kormányzat június 1-jeig terjedő jelentései legalább 10 millió métermázsával kevesebbre takarítják az ideai termést a tavalyinál. Arra, hogy Péter-Pálig még valamit javul a helyzet, nem igen számíthatunk, legalább a gabonaféléknél nem. A hogy tehát ma bontakozik ki előttünk a termésre való kilátás, 32—35 millió métermázsák között várható az ideai buzatermés.

Még két évtizeddel ezelőtt, amikor nagy gabonaexport-állam voltunk, a rossz termés igen súlyos csapás volt nem csupán a gazdáknak, hanem egész közgazdasági életünkre. Az értéktözsde oly mértékben estek a papírok árfolyamai, a hogy a buzaárak emelkedtek. A német gabonavámok folytán kivitelünk csaknem egészen az árpára redukálódott, de viszont a lakosság Ausztriában és Magyarországon növekedett s a belső fogyasztás kezdte pótolni a kivitel csökkenését. Itt tehát némi kompenzáció állott be,

s az a veszedelem, hogy jó termésnél saját zsirunkba fulunk, aligha fenyeget többé. A vasutakra nézve pedig alig változott a helyzet. A közös vámterületen belül növekedett a gabonaszállítás, de meg a legtöbb vasut államosítottán, nincs meg az a roppant érdeklődés az értékpiacon a termés iránt, mint a mikor a vasutak részvénytársaságok kezében voltak s az osztalék-kilátások sok ezer részvényes érdekét közvetlenül érintették.

De azért persze éppenséggel nem közönyös, hogy milyen termés várható. Még mindig szerencsének tartjuk a jó és szerencsétlenségnek a rossz termést. Az egyoldalú gazdálkodás következménye ez. Nálunk egy esztendőnek egész gazdasági bázisa a termés. A gazda jövedelméből ered többnyire mindenkinek a jövedelme s attól függ az állam bevétele is. Csakhogy a jó és rossz termés közt vannak fokozatok. A mily ritka Magyarországon a kitünő termés, szerencsére épp oly ritkaság a feltétlenül rossz is. A rendes átlag a közepetemes. Ezen valamivel alul vagy fölül üt ki az átlagtermés. Az ideai kilátások ezen a határon mozognak. Annyit már biztosan tudunk, hogy sajnos, a jó közepetemesek sorába nem fog tartozni az ideai. De mindazokból, a miket eddig hivatalos és nem hivatalos jelentésekből hallunk, biztosra vesszük, hogy nem kell tartanunk az abszolút rossz terméstől.

Vannak ugyan vidékek, a hol ez a jelleg is konstatalható. De ezek csak elvétve akadnak. Ezeket paralizálják más vidékek, a hol viszont az átlagnál jobbak a kilátások. Nagyban és egészben gyenge buza-közepetemes várható semmi esetre sem 32 millió métermázsán alul, sőt valószínű, hogy egy-két millióval azon felül. Persze feltéve, hogy aratás idejéig s aratás alatt elemi csapások vagy abnormis időjárás újabb veszélyeket sem támasztanak. Ha már most figyelembe vesszük, hogy Magyarországon az átlagos közepetemes 35—36 millió mm. buza szokott lenni, az ideai eredmény, még ha a mai becslés minimumánál marad is, legfeljebb 3—5 millió mm. hiányt jelent.

Baj és kár ez is, de hát megosztott és kiheverhető baj. Utóvégre 32—34 millió mm. buzatermés, ha a többi növényzet sem marad el messze az átlag mögött, nem oly rémitő, hogy a gazdasági esztendőt súlyos deficittel fenyegetné. A közös vámterület belső fogyasztása mindenesetre ki lesz elégíthető s a mi a termés mennyiségében mutatkozó deficitet illeti, az árak javulása némileg rekompenzálja a termelőt. Arra pedig, hogy a gabonaárak magasabbak lesznek, kilátást nyújt az a tény, hogy a legnagyobb termelő és exportáló terület, Amerika, az idén szintén gyenge kilátások előtt áll.

Bármily sajnálatos is tehát az ideai gyenge termés, desperálásra nincs

TARCA.

Háztüznézés.

— Elbeszélés. —

Írta: Szántó Kálmán.

(1)

I

Nálunk Nemes-Tarcsán, hiába hivalkodik a város nevével, tulajdonképpen nincsenek is nemesek. Ha voltak is tán valaha, mind kipusztította őket a török. A jó nemes urak, akiknek volt valami félteni valójuk, néha egyebük se az életüknél, a mind jobban szaporodó dulások elől felvonultak lassankint az erdős-hegyes vármegyékbe, ki a Felföldre, ki Dunántulra. Ott jobban is összetarthatnak, jobban is védve voltak. A szegény jobbágy, az oda volt kötve a telkeskéjéhez, az nem mozoghatott olyan könnyen.

De talán ha tehetné se tette volna. Könnyű az uraknak, akik ha egyik kastélyukat megunták, a másikba költöznek s ha az egyik darab föld megószik a talpuk alatt, a másikra mennek haza. De aki csak azt a darabkát mondhatja a magáénak — a magáénak! — amelyiken tinócskája egy iramodásra végighuzza az ekét, az bizony szívósan ragaszkodik a tenyérszerű darabkához, mely megóvja a ninesetlenségtől. A nagyok világgá mentek, az apró emberek ott ragadtak az ő kis jobbágytelkeiken, néha esellel-furfanggal, másszor véres verejtékkel, egyszer egyszerűen csakánynyal-fokossal, kasza-kapá-

val is, de valahogy mindig kiegyeztek a török portyákkal, azontul se mulasztották el őket felkeresni. Az állandó veszedelem, melyet unos untalan el kellett hártgatni a fejükről, némi önállóság, egy kis önérzethez, sőt a magukra hagyottság valamelyes automiához is juttatta őket.

Mikor a pusztító hadak lejjebb lejjebb szorulásával az elszállingózott régi gazdák holmi neoequistica comissiók segítségével igyekeztek régi jussaikat érvényesíteni a nemes terecsák, akkor már szervezett községgé alakulva, tekintélyes városbíró paleája alatt, valamely elveszett, de minden pillanatban előkerülhető, a protokollumokból világosan kimutatható Boeska-féle dekretumra hivatkoztak, mely őket bizonyos országos szolgálatok teljesítése fejében az örök jobbágyi kötelességek alól felmentette s a szabad községek sorába emelte. Egy Boeska-zászlót, mely a templomukban függött, bizonyos, jogosan hívhattak fel tanúságtételre. Akárhogy is, de valahogyan kiravaszkodták az igazukat.

Megmondva az igazat, valami nagyon nem volt érdemes áncsánkodni a nemes-tarcsaiak gazdagságára. Szegény embereknek való vagyon volt az, amelylyel uraknak nem való volt se pizmegnü, se bajlakodni. Egyfelől a Tiszától kellett volna védelmezni, amelynek fegyelmetlen árja akkor borította víz alá az apró vetéseket, amikor neki tetszett; másfelől egy még hatalmasabb ellenséggel kellett érte megküzdeni: az alföldi forgó szellel, mely

ugyan néven nevezve sehol sincsen, de azért kártevőbb féreg számunnál is, sírkónál is. Mert a Tisza még a kártételben is áldással járt, ha egyszer letakarodott, ott hagyta az iszapját s más esztendőre még erősebb fejet hányt benne a rozskalász; ellenben a forgószél, ha az egyszer nekifenekedett, vállára kapta az egész földesekét, s mindenestől, ahogy volt, vitte a másik határba. Harmadnapra ugyan, ha kedve fordult, vissza is hozta, de abban se volt köszönet: egymás hegyire hátára halmozta a sok homokot, olyan magasra, hogy a tetejiről, ha valaki rámerészkedett volna, elláthatott volna akár a máramarosi bérczekig.

Szegény embereknek való munka volt ez, talpalatról talpalatra elhódítani a földet a nagyható elemektől, megkötni a homokot, hogy lába ne kelhessen többet. Mikor a telekkönyveket felvették, mérföld számra jegyezték ugyan be oda a nagy határokat, Nemes Tarcsa község uradalmait, de csak éppen azért, hogy gazda néven álljanak: katánkórónál, király dinnyénél egyéb ugyan meg nem termett abban; olyan ébinség pedig Nemes-Tarcsára nem jöhetett, hogy azt még a jószág is meg ne vesse.

Az állandó harc és küzdelem, melyben benne születtek és bele nőttek, magacélozta, a tarcsaiak erejét és óvatosabbá tette őket. Józan és szerző nép vált belőlük, akik megbeesülték a garast, mert tudták, milyen nehéz megkaparítani. Ha idegen jutott közübük, az vagy hozzájuk

semmi ok. Ma már vagyunk a fejlődés oly fokán, hogy egy gyenge esztendő nem sokat változtat gazdasági életünk rendes folyamatán, különösen ha azt két jó esztendő előzte meg, a melyekből némi erőkészletek maradtak az ideai hiány pótlására.

— **Választmányi ülés a Kecskeméti Gazdasági Egyesületben.** A gazdasági egyesület f. hó 12-én Grasselli Miklós elnöke alatt tartott ülésében tudomásul vette a miniszterelnök választását a borvámügyben, és a M. Sz. O. E. által rendezett tiltakozó népgyűlés határozatát magáévá téve a felszínen kívánja tartani az olasz borvámkedvezmény kérdését a mostani vámtügyi tárgyalások alkalmával.

Az Országos Magyar Gazd. Egyesület átiratát a gabonapiaci hírszolgálat, valamint a műtrágya beszerzés ügyében tudomásul véve kimondotta, hogy a f. hó 14-én a „Köztelek” székházában tartandó gyűlésen elnöke által képviselteti magát.

A szőlészeti szakosztály előterjesztésére elhatározta a választmány, hogy tekintettel az ideai kedvező gyümölcstermeszre, az értékesítés terén a termelők érdekében gondoskodni kíván a javaslatba hozott hirdetésről, közvetítésről stb. Egyszermind e célból: 1. Az Egyesület helyiségében időszerű gyümölcskiállítást rendez, hol a nagybani termelésre alkalmas kiváló fajokat díjazza. 2. A düsseldorf-i kertészeti kiállításon kecskeméti gyümölcskollektívákkal részt vesz. 3. A külföldi reklamározás és új piacok felkeresése céljából miniszteri segélyért fordul Molnár Zoltán gyümölcsészeti felügyelőhöz.

A debreceni tanulmányi ut eredményéről és érdekes részleteiről előadó beszámolván, úgy Debrecen város tanácsának, valamint az ottani gazdasági Egyesületnek és a gazd. tanintézetnek köszönetet szavaz a választmány s fentartja magának az alkalmat, hogy a debreceniek magyaros vendégszeretetét viszonzhassa.

Az Egyesületbe újonnan tagokul felvették: Csillag Sándor, Csorba Kálmán, Papp Sándor építész, Szemerey Károly, Unyi János, Almási Árpád, Steiner Mihály, Brachfeld Vilmos, Papp Mihály, továbbá Kárpáthy Ferenc és Végh Endre tanítók.

idomult, vagy kipusztult mellőlük. Örmény, görög, rác boltosok telepedtek le náluk, azokat mind fölszitták magukba, a zsidó pedig meg nem maradhatott köztük, zsidóbbak voltak a zsidónál. Egyáltalán csak egy volt a munka szemükben, az, amelynek az édes anyaföld adta meg a gyümölcsöt. S ennek a munkának csodálatos esabító ereje is volt, hogy mindenkit megéjtett. Idő folyamán oskolák keletkeztek a városban, hivatalokat állítottak, kézműiparosok próbáltak szerencsét: valamennyi hamar mellékfoglalkozásnak vette a tisztas keresetét s amint a műhelyen, hivatala engedte, sietett ültetni, vetni az áldott homokot. Ha pedig egyszer abba belekóstolt, magánál ragasztotta az örökké.

Azért nem lepett meg senkit, mikor egy szép napon Dulló Gábor cégerjét leszedték a nagypiaci boltról, ahol emberemlékezet óta hirdette, hogy a Sárga szerecsenhez címzett nagykereskedésben fűszerszámtól kezdve egész a rumburgi vászonig kapható minden szép és jó dolog, ami e világnak szeme szájának kívánságos Dulló Gábor megunta, meg is unhatta egész nap a pudli mögött állni, ha mindjárt a Sárga szerecsenben is. Ezen hát nem csodálkozott senki. Aki szőlőt ültethet, meg venyigét olthat, csak nem boldog, hogy petróleumot szagoljon, meg kocsikenőccsel bibelődjön. Pedig Dulló Gábor már régen belekóstolt, rájöhetett mi különbség van az ízében. Ezen hát senkisésem csodálkozott.

(Folyt. köv.)

Az egyes szakosztályok jelentése és a folyó ügyek tárgyalása során Grasselli Miklós és Szappanos István alelnökök indítványára elfogadta a választmány azon tervet, hogy nagyobb kiállítás helyett, tekintettel az ideai kedvezőtlen termés- és takarmányviszonyokra, csak egyszerű tenyészállatdíjazást rendez szeptember hó 8-án, kiváló tekintettel a fejlődő állatokra s erre úgy a város, mint a helybeli tenyésztők figyelmét már most felhívja.

Világ folyása.

** **A háboru.** A japáni cenzura teljesen elzárja a világtól az eseményeket. Különösen Port-Arthur ostromát őrzik féltékenyen és miután az oroszok nem adhatnák hírt magukról, valójában nem igen tudunk semmit. A kínaiak elbeszélése nem megbízható, még kevésbé az orosz távirati ügynökség, amelynek forrása szintén kínai menekülők, kémek és hasonlóak. Északi Mandzsuriában azonban úgy látszik, a japániak sikeresen operálnak Kuropatkin ellen, akinek mindenáron meg akarják nehezíteni a dél felé való előrenyomulást. Majdnem olyan fontos mostanában az, ami Pétervárott végbemeleg, mint a haretéri események. Ezek pedig nagyon szomorú világot vetnek az ottani viszonyokra. Az elégedetlenség napról-napra nő és már a Keletáziában harcoló tisztek is olyan leveleket írnak haza, amelyek tele vannak keserűséggel. Az évszázados elnyomás itt is keserűen boszulja meg magát, épp úgy, mint a hadvezérek választásánál a kegyenc gazdálkodás. — **Tengeri csata.** Az orosz távirati ügynökség jelenti: Híre jár, hogy Port-Arthur előtt nagy tengeri csata volt. Állítólag két orosz és négy japán hadihajó elsüllyedt. A hír hivatalos megerősítése eddig nem érkezett.

Hirek az országból.

— **Tiszaünnep Szegeden.** Vasárnap egyszerű, komoly, impozáns ünnep keretében leplezte le Szeged város közönsége ujjáalkotójának, Tisza Lajosnak érszobrát. Előbb a város polgármestere tartott rövid beszédet, mely után fellebbent a függöny Fadrusz János utolsó mesterművéről. Az ünnepség befejezésénél a honvédenekar eljátszotta a *Szózatot*. Délben ünnepi lakoma volt, melyen gróf Tisza István miniszterelnök, báró Bánffy Dezső és gr. Khuen Héderváry is részt vett.

— **A kassai székesegyház restaurálása.** Kassáról jelentik, hogy az ottani székesegyház évtizedek óta tartó restaurálása közelebb véget ér, amennyiben az építővezetőség még a nyári évad folyamán teljesen befejezi az ujjáépítés munkáját. A hatalmas dóm kevés híján restaurálva van már és most az ősi Mihály-kápolna tartarozásán dolgozik számtalan munkás-kéz. E nevezetes kápolna, mely magával a dómmal közvetlenül szomszédos, külső falazatába illesztik — az egyházmegye nagynevű főpásztorának tervezete szerint — ama számos egykorú siremlékek jelesebbjeit, melyek a régi kassai temetőből származnak és ily módon a kassai püspök jóvoltából a pusztulástól megőrizhetik.

— **A jászberényi beszámoló.** Apponyi Albert gróf ma megjelent Jászberényben, hogy politikai működéséről számot adjon. Az elhangzott beszéd azonban csak hivatalosan viseli a beszámoló címet, inkább programbeszéd az, magában foglalva a belügyi kérdésekben a Tisza-kormány elleni bizalmatlanságot. Az új programban tulajdonképpen csak egy új kérdés szerepel. Az önálló vámterület követelése. De a vezér rendkívül óvatossággal kezelte e kérdést. Bizonyos átmeneti

időhöz kötötte az önálló vámterület életbe léptetését. Vagyis előbb gazdasági erőviszonyaink megerősítését óhajtja. Ezzel a felfogással találkozunk már. Sőt a szabadelvűpárton is vannak politikusok, kik az átmeneti idő elvét programjaikban hirdették. Apponyit különben nagy lelkesedéssel fogadták, de a programbeszédet aránylag kevesen hallgatták. A beszámoló után a jelenvolt képviselők megalkotották az új *nemzeti pártot*.

— **Zrinyi szobra Csáktornyan.** Muraköz hazafias közönsége hajdani urának, Muraköz, Csáktornya, Légrád és Zerinvár kapitányának, a magyar nemzet nagynevű költőjének és hadvezérének emléket állított Csáktornyan. Az emlékműre társadalmi uton indítottak gyűjtést s az összegyűlt pénzből állított emlékoszlopot a mai napon a muraközi nép ezrei és számos küldöttség jelenlétében szép beszéddel avatta fel a Tudományos Akadémiának kiküldötte, Wlassics Gyula.

— **A Duna—Tisza-csatorna ügye.** A Duna—Tisza-csatorna ügyében a szegedi kereskedelmi kamara a gazdasági egyesület közbejöttével fölkérte a Duna—Tisza-menti községeket, hogy mondjanak véleményt arról, hol tartanak célszerűbbnek a nagyszabású mű létesítését: Szeged vagy Csongrád alatt. E kérdést Mindszenti község képviselőtestülete rendkívüli közgyűlésen tárgyalta, és kimondta, hogy a csongrádi betorkolást tartja közgazdaságilag kívánatosabbnak.

HELYI HIREK.

Metaniorfozis.

Egy cselédleány jelentkezett tegnap az orvosi hivatalban szeméinek megvizsgálása végett. A leány csodálatosan elhízottnak mutatkozott s arca is csaknem kicsattant a természetadta jószínetől.

Az orvos épen vizsgálat alá vette a molett konyha tündért, midőn vilámsebességgel fölnyilik az ajtó s beront rajta két cselédleány. A kollegiának egyenesen a páciensnek rohantak s tépni kezdték róla a ruhát. Az némán tűrte a támadást, de a támadók annál bővebb beszédben tolmácsolták szívük érzelmeit.

A dolog úgy esett ugyanis, hogy a páciens szolgálatba lépett odá, hol jelenlegi támadói már szolgálatban voltak. A hely azonban nem konvenniált neki s legott elhatározta, hogy isten nevében odébb ballag. Lévéen azonban szenvedélyes emlékgyűjtő, válogatás nélkül pártfogásába vette a szolgáltók ünnepi és hétköznapi ruháit, s hogy az utcán fel ne tűnjék a sok ruhanemű — egymásután magára szedte azokat.

Igy jelent meg az orvosi hivatalban is. De a sors szeszélyes s a szenvedélyes emlékgyűjtőről most egymásután fosztották le az emlékeit. A jelenlevők óriási hahotája között repült le róla vagy tizenkét bluz, alsó, kötő és egyéb ruhanemű, míg végre is ott állt az imént még molett tündér a magas soványságában, szégyenkezve, lesütött szempillákkal.

Az orvosi hivatal pedig megismerte a kétségtelenül leggyorsabb soványító kúrát.

— június hó 13-án.

— **Igaros Otthon.** Az iparos otthon megvalósulása már elérte első stádiumát. A hirdetett pályázaton ugyanis igen szép számmal, 14-en érkeztek be a tervek. A Mérnök- és Építész-egyesület a maga részéről **Sándy Gyula** műépítést küldte ki a jurybe. A beérkezett pályaművek az ipariskola igazgatóságánál lesznek közszemlére kitéve.

— **A katonai segédnyilvántartói állásra,** mely **Szellner Ferencz** előléptetése folytán üresedésben van, a mai nap folyamán **Domokos Imre,** II. o. r.-tiszt és **Rhúz Pál** napidíjas adták folyamodásukat a főjegyzői hivatalnál.

— **Vizbe fullt fiu.** **Szénássy Imre** 12 éves fiu, **Szénássy István,** jómódu kőműves gyermeke, tegnap délután a városi kórház temetője melletti bőrátatába fürdés közben belefullt. Az apa nem volt ott hon, s anyjának nem akart a fiu engedelmeskedni; mint gyöngye uszó, nem volt képes kimenekülni egy mélyedésemből, melybe a víz belesodorta. A szegény szülők teljesen megtörttek a fájdalomtól, midőn egyetlen fiuk ily váratlan halálát hírül vették.

— **Népgyűlés.** Vasárnap délután népgyűlést tartottak a nemzetközi szocialisták a Főiskola téren. A gyűlés szónokai erős szavakkal támadták a keresztény szocialistákat, a kath. egyházat, papi rendet és a papi vagyont.

— **Öngyilkossági kísérlet.** Két fiatal 15—16 éves feltűnő szép leányzó tegnap estefelől, végzetes tettet akart magán végrehajtani, valami titokzatos, alávaló gyanúsítás szülte bennük meg a halál rémes gondolatát. Több oldalról is nyomára jöttek, hogy alaptalan gaz pletykák szállodálnak felőlük s a közszégyen elől a halálba akartak menekülni. Az egyik, a bátrabbik beállított egy fűszeres boltba s vett félfont marólugot, azzal akartak mindketten véget vetni fiatal életüknek. Ott hon aztán neki is fogott az idősebbik a mérgeg fölhajtásához, de a másik, látva unokanővére kinlódását, elvesztette minden kedvét a poelitus haláltól s elszaladt a másik kinlódó lányka mellől. Ennek sérülései súlyosak ugyan de, nem életveszélyesek. Lám, minő áldozatokat követel magának még a mi józan lakosságunk körében is Nagy Galeottó uram!

— **Évzáró vizsgálatok.** A kecskeméti áll. segélyezett ev. ref. főgimnáziumban ma hétfőn megkezdődtek az évzáró vizsgálatok. A vizsgák e hó 23-áig tartanak. Az érettségi vizsgálat 24 és 25-én reggeli 7 órától déli 12 ig és délután 3—6 óráig fognak tartatni. A vizsgálatok nyilvánosak, melyen a szülőket s a nagy közönséget szívesen látja az igazgatóság.

— **Tanulni soha sem szegyen.** A Nagy-kőrösi Hirlap írja: Jó szomszédaink, a kecskemétiiek gyakran tesznek olyat, a mit mi is hasznunkra utánozhatunk, utánuk csinálhatunk minden szegyenkezés nélkül. Most pl., hogy igen szép gyümölestermésük mutatkozik, az ottani gazdasági egyesület gyümölcsészeti szakosztálya a termelők érdekében gondoskoni fog a szükséges segédeszközökről, eladás közvetítéséről, hirdetésről stb. E czélból I. az egyesület helyiségében időszakos gyümölcs kiállítás rendez, hol a nagyban termelésre alkalmas kiváló fajokat díjazza. 2. A düsseldorfi kertészeti kiállításon kecskeméti gyümölcs kollekeziókkal részt vesz. 3. A külföldi reklamározás és új piacok felkeresése czéljából miniszteri segélyért folyamodik **Molnár István** gyümölcsészeti kormánybiztoshoz. A sürgősségre való tekintetből ezen czélok elérésére állandó bizottságot is küldtek ki. Ajánljuk e közleményt kertészeti egyesületünk lelkes buzgósa elnökének **Póka Kálmán**nak szives figyelmébe. A kecskemétiiek praktikus emberek, tudják a módját, hogyan kell portékáikat, termékeiket értékesíteni. Reklamiroznak, kísérleteznek, jobbra-balra elárúsító helyeket,

piacokat szereznek gyümölcsüknek, boruknak. A kolozsvári piacon is ott díszleg pl. a minorita atyák épületében egy bolthelyiség felett e büszke felirat „a világhírű kecskeméti gyümölcs” főelárúsító helye.

— **Halálozás.** **Dömötör Pál** ugy a maga, mint az egész rokonság nevében ben fájdalommal jelenti, hogy a legjobb testvér és szerető rokon: **Dömötör Apollónia** öz. Cs. Szabó Ferencné 1904. jun. hó 12 ik napján, kora hajnali 1 és fél órákor pár órai betegség után életének 65 ik évében elhunyt. Földi maradványa a folyó június hó 13 ik napján délután 5 órákor fog a II. tized, Mária-utca 312. számú gyászaháztól a róm. kath. egyház gyászszertartása szerint a Szentháromság temetőben örök nyugalomra tétetni.

— **Pályázatok.** A közbizományi felügyelői állásra eddig a következő pályázatok érkeztek be: **Székely Lipót** (N.-Bog-sán), **Fekete Gyula** (Resicza), **Halász Ármin** (Körös-Tarcsa).

— **Humor az esküdtzéki tárgyaláson.** **Körmönfont,** kitanult suhanéz állt ma az esküdtek előtt, akit hiába igyekezett sarokbaszorítani a leleményes elnök, — mindig megtudta adni a legtalálóbb választ. Legérdekesebb párbeszéd azonban bizonyára ez volt a vádlott és vallatója közt:

— Nem vagyok én kéröm rossz embör, de hát mindig olyan rossz sorssal vetődnek elem a baragosaim, hogy muszáj ütni.

— Ugyan, ugyan? Hát én elem mért nem vetődnek ilyen rossz sorssal az embörök, mi?

— Ja, a nagyságos elnök ur nem is jár ám koresrába!

— **A műkerti vendéglőben** ma, vasárnap d. u. cigányzene játszik. A körütekintő tulajdonos izletes ételekről és italokról gondoskodik s valóban megérdemli a közönség pártfogását.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazon jó barátok, szaktársak, ismerősök és rokonok, akik feledhetlen jónöm: **Kiss Marinak** folyó hó 12-diki végzettségételen megjelentek s mérhetlen fájdalmunkat enyhíteni igyekeztek s különösen a nyomdász szaktársak a díszes koszoruért — fogadják családom nevében is hálás köszönetemet.

Kecskemét, 1904. június hó 13-án.

Szabó György.

Véres bosszu.

— **Esküdtzéki tárgyalás.** —

Bata Joachim, 22 éves nagyabonyi legény ült ma a vádlottak padján szándékos emberölés büntetével vádolva, valamint 43 éves szeretője, **Falusi Pálné,** **Habony Katalin.**

Nem először akadt egyiknek sem a törvényel baja; a férfinak rovott a multja, utolsó büntetését tavaly ülte le, súlyos testi sértés miatt 9 havi börtönre ítéltvén. Aalig szabadult ki, újra csak erőt vett rajta a rossz természet, újabb büncselekményre ösztökélte. Régi haragosa volt a családjának **Hegedüs Máté** József, egy 60 esztendő, iszákos, öreg ember, akik a tanuk egyértelmű vallomása szerint „nagy közártalmu embör volt” s tolvajlásból szedte össze a mindennapit. Többször szóváltás volt köztük már az előtt is, egy ízben pedig, midőn **Bata** házuk udvarán rajta esipte a csirkeöl körül **Hegedüst** a lapóson, alaposan el is verte. — Április 28 án este, midőn **Bata** kadvesével, **Falusinéval** beszélgetett ennek háza mellett, arra vetődött már ittas állapotban **H. Máté** József s rájuk szólt:

— Ugy-e még az utcán is szeretkeztek.

Batában erre újra fölforr a régi gyűlölet haragosa iránt s biztatva **Habony Katát,** hogy csak menjen haza, majd ő is betér hozzá nem sokára, — utána lopózkodott a sötétben **Hegedüsnek.** Egy kerítésről valami ütő fűszerszámot leemelt s azzal utolérve a részeg embert, azt többször fejbevágtá, úgy, hogy ez sérüléseibe még a tett színén belehalt. **Falusi** azért került az esküdtek elé, mert felégette a a dorongot, melylyel **Bata** ellenét leütötte.

Dr. Stipl törvényszéki elnök megnyitva az ülést, a vádlotthoz intézett általános kérdések után kisorsolja az esküdteket:

Pásztor László, **Keresztes Imre,** **Kristóf Károly,** **Kosztka László,** **Gombos Károly,** **Füle János,** **Simon József,** **Rékasi László,** **Holló József,** **Kiss Mihály,** **Pál János,** **Olajos Károly.**

A vádhatóságot **dr. Gyalokay** kir. alügyész képviselte, védő **dr. Virányi Lajos.**

Bata beismeri tettét habozás nélkül, mindössze csak azt tagadja, hogy többet ütött volna a sértettre. **Falusiné** azzal védekezett, hogy nem mondta neki **Bata,** honnan szedte a dorongot, mit csinált vele, mindössze annyit szólt: — Hoztam egy kis tűzrevalót! — Így bünpártolásért nem is vonható felelősségre. Miután a tanuk a tényállást kellőleg megvilágították, a törvényszék a vádló és védő meghallgatása után a következő kérdéseket intézte az esküdtekhez:

Batára vonatkozólag: 1. Bűnös-e vádlott abban, hogy **Nagy Abonyban** f. évi április hó 28-án **Hegedüs Máté** Józsefet egy fadarabbal fejére mért ütések által szándékosan, de nem előre megfontolt szándékkal megölte? Ha nem: 2. Bűnös-e **Bata Joachim** abban, hogy **Hegedüs Máté** József testét szándékosan, de nem előre megfontoltan annyira bántalmazta, hogy **H. Máté** a sérülésekbe belehalt? **Falusinéra** vonatkozólag pedig; 3. Bűnös-e vádlott abban, hogy a kérdéses fadarabot abból a célból tüzelte föl, hogy a **Bata Joachim** elleni nyomozást megnehezítse, avagy hiábavalóvá tegye? Az esküdtek az első kérdésre nemmel, a másodikra és harmadikra igennel felelvén, a törvényszék **Bata Józsefet 5 évi fegyházra** (melyből a vizsgálati fogsággal 3 hetet kitöltöttek vett) a bűnügyi költségek megtérítésére s a sértett fiának fizetendő 162 kar. kártérítésre, — **Falusinét pedig 1 havi fegyházra** ítélte.

A védő semmisségi panasszal élt, mivel pedig a tvszék **Batának** azonnali letartóztatását rendelte el a szökés veszélye miatt, — ezzel szemben felfolyamodást jelentett be.

Törvényszéki tárgyalások.

A kecskeméti kir. törvényszéknél, mint büntető bíróságnál kitűzött főtárgyalások jegyzéke:

Június 14.

Idősb Gortva Kálmán 53 éves máriaházi lakos, erős felindulásban elkövetett szándékos emberölés kísérletének büntette.

Feuer Illés 35 éves félegyházi lakos, három rendbeli zsarolás vétsége.

Horák Hős Imre 18 éves és **K. Tóth Sándor** 17 éves szabadszállási lakosok, súlyos testi tértés büntette.

Puskás Imre 39 éves szabadszállási lakos, magánokirathamítás büntette.

Felelős szerkesztő:

Dr. NAGY MIHÁLY.

Főmunkatárs:

Dr. SZÁNTÓ KÁLMÁN.

Laptulajdonos:

a **Kecskeméti Szabadelvű-párt.**

